

denrigsministeriet kan henholde sig til denne opfatelse.

For så vidt angår Danmarks forpligtelser efter *flygtningekonventionen* skal det anføres, at konventionen ikke indeholder bestemmelser, der regulerer udlændinges adgang til at indgå ægteskab. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget ikke begrænser anerkendte flygtninges adgang til at indgå ægteskab.

De ovennævnte begrænsninger i adgangen til familiesammenføring skal administreres på en sådan måde, at der i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 eller 4, gives opholdstilladelse i situationer, hvor en nægtelse af opholdstilladelse ville stride mod Danmarks internationale forpligtelser, herunder på familiesammenføringsområdet Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for familielivet, artikel 12 om retten til at indgå ægteskab og stifte familie og artikel 14, hvorefter rettigheder i henhold til konventionen skal beskyttes uden forskel på grund af blandt andet race eller national eller social oprindelse.

Tilsvarende vil der i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 eller 4, blive givet opholdstilladelse, hvis en nægtelse af opholdstilladelse vil stride mod Danmarks øvrige internationale forpligtelser, herunder blandt andet efter FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, jf. ovenfor.

Vedenserkærlingen om menneskerettigheder indeholder i artikel 16, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter den enkelte uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har ret til at gifte sig og stifte familie, ligesom det i stk. 3 angives, at familien er samfundets naturlige og grundlæggende enhedsgruppe og har krav på samfundets og staternes beskyttelse. Erklæringen er ikke bindende for medlemsstaterne.

Flygtningekonventionen indeholder ikke regler om betingelserne for opnåelse af de facto-status. Konventionen indeholder heller ikke særlige regler, der tillægger en flygtning adgang til familiesammenføring. De foreslåede bestemmelser kan derfor ikke antages at være i strid med flygtningekonventionen.

For så vidt angår de foreslåede ændringer af udvisningsreglerne kan nærmere henvises til Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326, kapitel 15.

For så vidt angår forslaget om, at andre personer end udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, skal kunne pålægges oplysningspligt efter udlændingelovens § 40, vil den foreslåede bestemmelse af myndighederne skulle administreres med respekt af det forbud mod »selvinkriminering«, som er nævnt i artikel 14, stk. 3, litra g, i FN's konvention om borgerlige og politiske rettighe-

der. Efter denne bestemmelse skal enhver ved afgørelsen af en anklage mod ham for et strafbart forhold være berettiget til ikke at blive tvunget til at vidne imod sig selv eller erkende sin skyld.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder ikke nogen tilsvarende udtrykkelig bestemmelse. Konventionsorganerne har imidlertid udledt et lignende princip af konventionens artikel 6, stk. 1, om retten til en retfærdig rettergang. Det følger således af organernes praksis, at en person ikke kan pålægges at give oplysninger, der vil kunne udsætte den pågældende selv for straf (såkaldt »selvinkriminering«).

Det vil derfor være i strid med de nævnte konventionsbestemmelser, hvis tredjemand pålægges oplysningspligt efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor den pågældende derved udsætter sig selv for straf, f.eks. for (medvirken til) menneskesmugling eller dokumentfalsk. Bestemmelserne er dog ikke til hinder for, at tredjemand pålægges oplysningspligt, hvis den pågældende derved udsætter sine nærmeste for straf.

10. Økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget

10.1. Udlændingestyrelsen

Med nærværende forslag til ændring af udlændingeloven gennemføres der væsentlige ændringer inden for alle lovens hovedområder. Med forslaget introduceres en række helt nye principper i udlændingelovgivningen, der i vidt omfang indebærer, at tilladelser og forlængelser heraf ikke længere skal meddeles automatisk, men efter konkrete, individuelle og intensiverede prøvelser af opholdsgrundlaget, hvilket igen indebærer en bredere sagsoplysning og større anvendelse af høringer af andre myndigheder.

Lovforslaget indeholder en række ændringer af reglerne om familiesammenføring, som betyder en løbende administrativ vurdering af sagerne. Det gælder navnlig den i forslaget indeholdte ændring af udlændingelovens § 19, stk. 1, hvor indsættelsen af et nyt nr. 4 betyder, at det løbende skal vurderes, om en person, der som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til en udlænding har godtgjort at kunne forsørge denne udlænding, fortsat kan godtgøre dette. Hidtil er denne vurdering alene blevet foretaget ved meddelelsen af den første tilladelse.

Lovforslaget indfører endvidere et nyt system, hvorefter meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse betinges af, at visse nærmere krav som hovedregel er opfyldt. Kravene til meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse vedrører alle typer opholdstilladelser, herunder navnlig asyl- og familie-